

Ca. 1849

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Dateret efter P.C. Skovgaard og

Georgias forlovelse i 1849.

Generel kommentar:

Læsevejledning

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Omtalte personer:

Vilhelm Bissen

Meta Boisen

Amalie Elisabeth Freund

J.Th. Lundbye

J.F. Schouw

Titus Schouw

P.C. Skovgaard

Elise Stampe

Arkivplacering:

Mappe 2 nr. 01

DOKUMENTINDHOLD

Mappe 2, nr. 1.

Georgia Schouw skriver om sin længsel efter at gense P.C. Skovgaard.

Hun beskriver også afsavnet efter sin moders og J.Th. Lundbyes død.

TRANSSKRIFTION

God Dag Længsel er en underlig følelse. Det er Methas¹ Fødselsdag idag, jeg har været hos hende, jeg har hørt det godt imellem Mennesker jeg holder af; men alligevel kunne jeg ikke holde det ud længer. Og hvad er det da jeg længes saadan efter? imorgen kommer der Brev fra Læsø; men det forslaaer ikke; naar Du ikke kommer, er det saa godt? Nei Svaret er ikke engang der. Og dog er det Dig, jeg i dette Øieblik længes efter, ellers skrev jeg ikke til Dig.

Det er nok et overflødigt spørgsmål, om Du ret ved hvad det er at længes; og dog har jeg maaske tidligere end Du kjendt den Følelse. Da jeg var i Italien græd jeg tidt af Hjemvee og dog havde jeg min Fader² og min velsignede Moder³ hos mig.

Senere rejste Stampedes⁴ til Italien, dengang var Elise⁵ mig den kjæreste Veninde, som blev meget syg derover, da længtes jeg igen saa ubeskriveligt.

Jeg var endnu Barn, da jeg mistede

●2●

den der var mig kjærest af Alle, for jeg hang meget [?mere] ved Moder³ end Fader², hun døde; jeg ser endnu saa tydelig det dybe alvorlige Blik, der var fæstet paa mig den sidste Dag medens hendes Haand klappede mig saa kjærligt, da anede jeg ikke at Enden var saa nær, det var jo umuligt at undvære hende!

Den næste Aften stod jeg igjen ved hendes Seng, men Alt var stille om mig som i Graven, laa hun der med lukkede Øine med det velsigende Smil, som kun de Døde har, med den Fred i Udtrykket, som kun Døden giver. Kort efter blev jeg confirmeret; men det var en alvorlig Indtræden i Verden; Tiden gik [?og] mildnede det dybe Saar, endskjønt jeg aldrig kan glemme det Udtryk hvormed hun sagde [?saa] ofte til mig: Du kan troe, Georgia, der er ingen i Verden der holder saa meget af Dig som jeg".

Det var først flere Aar efter, at jeg følte hvad det er at være ung. Men det varede kun kort, anden Gang rev Døden den⁶ fra mig, jeg havde kjærest i Verden. Den knækkede al min

●3●

Ungdom; Længslen, den umaadelig Længsel var der igjen. Du er der endnu og al Din kjærlighed kan ikke tilfredsstille den, og Dog trænger jeg

til den, Du maa ikke dølgge den fra mig. Du kan ikke troe, hvor beklemt jeg er, det er mig, som maatte jeg ogsaa snart miste Dig, Gud forbyde det; jeg er saa svag. Du maa ikke vredes fordi jeg taler saa alvorligt, for detmeste er jeg glad og seer Alt meget lysere; men iaften smærter det i [det] aller inderste af Hjærtet, saa alt forekommer mig saa vemodigt. Ingen Breve! men Din Skyld er det ikke; jeg vilde saa gerne være rolig, men det er rent umuligt, bestandig kommer den Tanke frem: "Hvad om Du nu aldrig mere fik Ham at see?" Men Du har det jo godt, ikke sandt? De er glade ved at have Dig og gjør Alt for at hygge om Dig. Det vilde jeg i det mindste gjøre, derfor har jeg ogsaa god tro til de Andre. Hvor Fru Freund⁷ var deilig igaar! Vilhelm Bissen⁸ havde bundet en Krands af Grønt med blaa vinkaer og dybt røde Tusindfryd imellem, som hun maatte bære,

●4●

gid jeg kunne have laant Din Gave lidt; saa kunde jeg nok med Hjælp af mine egne Øjne have faaet Noget Smukt ud deraf; naar jeg rigtig tænker mig om kunde vi [?] ikke engang faa gjort det, saa jeg vilde være fornøiet naar Du bare havde set hende.

Der er saa Meget, jeg skulde spørge Dig om, og der er 14 Dage, ja maaske mere til, Du kommer. Jeg kan jo nok skrive til Dig, men hvad kan det hjælpe, jeg faar ingen Svar.

Er det ikke pudsigt? De Paar Gange vi talte sammen, var det mig ikke muligt at sige Du? Og jeg havde dog i lang Tid, naar jeg tænke paa Dig, søgt det, og nu gaar det saa flydende, skjønt jeg er vis paa jeg siger De, naar jeg seer Dig.

Nu har Du vist faaet nok af det Vrøvl, men jeg er bleven saa fornøiet, saa jeg gjerne kunde blive ved at vrøvle endnu længere. [?Stundom] er jeg op og ned, et Øieblik [?] som om hele Verden hvilede paa mig, og i det næste saa glad og rolig, som var det altid Solskin, men det er jo som der staaer i Digtet "Sorrige og Glæde, de vandre til Hoobe!"⁹ Og hun længes saa, Sorgen er for Taarer ei nært, blødende Hjerter er Himlen saa [nær]. Det sidste maaske jeg burre, er saa mageløst dejligt!

¹ Georgias gode veninde Meta Boisen (1827-1887). Født Bang Grundtvig. Datter af N.F.S. Grundtvig (1783-1872).

² Botaniker og professor J. F. Schouw (1789-1852).

³ Susette Schouw (1798-1844). Født Susanne (Susette) Marie Augustine Peschier, née Dalgas. Hustru til botaniker og professor J.F. Schouw.

⁴ Familien Stampe boede på herregården Nysø. Familien bestod af Baron Henrik Stampe (1794-1876) som sammen med hustruen Christine Stampe (1797-1868) havde børnene: Henrik, Holger, Elise, Christian og Jeanina, foruden de to sønner Jean August Carl Louis Fritz og Christian Emil.

⁵ Baronesse Elise Stampe (1824-1883)

⁶ Georgia henviser til hendes første kærlighed maler Johan Thomas Lundbye (1818-1848).

⁷ Amalie Elisabeth Freund (1807-1866) født Würden.

⁸ Formentlig billedhugger Billedhugger Vilhelm Bissen (1836-1913)

⁹ Georgia henviser til salmen: "Sorrig og glæde de vandre til hobe", som er digtet i 1681 af Thomas Kingo (1634-1703).

[illegible][illegible]

[illegible]